

STATSSTØTTE

C 67/97 (ex NN 109/B/96)

Italien

(98/C 89/03)

*(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)***Meddelelse fra Kommissionen til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter, jf. traktatens artikel 93, stk. 2, om støtte ydet af den italienske stat (regionen Molise) til kooperativer (landbrug)**

Ved nedenstående brev har Kommissionen meddelt den italienske regering, at den har besluttet at indlede proceduren.

»Ved brev af 12. april 1996 underrettede Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union, jf. traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen om ovennævnte støtteordning, der er fastsat i lov nr. 6/95 for regionen Molise om støtte til kooperativer, samt om det operationelle program for 1995, som er fastsat i artikel 8 i samme lov.

Da regionallov nr. 6/95 ikke er blevet anmeldt i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 3, er den deri fastsatte ordning blevet opført som støttesag NN 109/96 i registeret over ikke-anmeldt støtte. Desuden er sagen blevet delt mellem DG IV og GD VI, da støtteforanstaltningerne også tager sigte på landbrugssektoren. Dette er blevet meddelt de italienske myndigheder pr. brev.

Den 12. februar 1997 besluttede Kommissionen, at den ikke ville rejse indsigelse mod støttesag NN 109/A/96 på grundlag af traktatens artikel 92, 93 og 94. Nærværende beslutning vedrører således udelukkende den del af sagen, der er registreret under nr. NN 109/B/96, dvs. foranstaltningerne med henblik på produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under traktatens bilag II (landbrugsprodukter).

Kommissionen beklager, at regionallov nr. 6/95 af 13. februar 1995 om de nævnte foranstaltninger blev vedtaget uden forudgående anmeldelse til Kommissionen, hvilket er i strid med bestemmelserne i traktatens artikel 93, stk. 3. Den anmoder derfor den italienske regering om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde denne forpligtelse i fremtiden.

Med hensyn til den materielle side af sagen har Kommissionen, for så vidt angår de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 17 i regionallov nr. 6/95, taget ad notam, at de italienske myndigheder har forpligtet sig til, således som det er fastsat i traktatens artikel 93, stk. 3, at

anmelde bestemmelserne om regionens deltagelse i den regionale Consorzio fidi, således at Kommissionen kan undersøge, om de er i overensstemmelse med traktatens artikel 92 og 93.

Kommissionen har besluttet ikke at rejse indsigelse mod den i artikel 12 i regionallov nr. 6/95 fastsatte støtte til ansættelse og specialisering af personalet, jf. traktatens artikel 92 og 93.

Kommissionen meddeler den italienske regering, at den har besluttet at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure mod de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 10, 11, 13 og artikel 16, stk. 4, litra a) og b), i regionallov nr. 6/95.

Baggrunden for Kommissionens beslutning er følgende:

1. Støtte til leje/leasing

Den i artikel 10 og 11 fastsatte støtte, som regionen Molise har ydet med henblik på leje af det for konsortiets/kooperativets forvaltning, distribution og afsætning nødvendige udstyr, må betragtes som driftsstøtte, som strider mod Kommissionens faste praksis med hensyn til anvendelse af traktatens artikel 92, 93 og 94, idet den forbedrer modtagerkooperativernes finansielle situation i forhold til de øvrige virksomheder i Den Europæiske Union, som ikke modtager tilsvarende støtte. Da det drejer sig om leje af udstyr, kan støtten efter Kommissionens opfattelse ikke have en gunstig og varig virkning på udviklingen af den berørte sektor eller den berørte region.

Med hensyn til leasingforholdet drejer det sig om en finansiel transaktion, der er en mellemting mellem leje og køb, og som kræver en mere dybtgående analyse. I Kommissionens beslutning 97/322/EF af 23. april 1997

om ændring af beslutningerne om godkendelse af fællesskabsstøtterammerne, de samlede programmeringsdokumenter og fællesskabsinitiativerne til fordel for Italien⁽¹⁾ er det således fastsat, at leasing kan betragtes som en støtteberettiget udgift inden for rammerne af Fællesskabets strukturprogrammer, hvis bestemte betingelser er opfyldt.

For at være støtteberettigede under strukturfondene skal leasingkontrakterne således indeholde en tilbagekøbsklausul eller fastsætte en leasingperiode svarende til levetiden for det af kontrakten omhandlede gode. Desuden må det maksimale støtteberettigede beløb ikke overstige det lejede godes handelsmæssige nettoværdi. Disse betingelser skal først og fremmest sikre, at leasingtransaktionen er en finansiel transaktion, som kan sidestilles med køb af udstyr, uden at dette medfører, at støtten kommer leasingselskabet til gode. Under disse omstændigheder kunne national støtte til leasing af udstyr eventuelt sidestilles med investeringsstøtte.

Men hverken artikel 10 og 11 i regionallov nr. 6/95 eller det operationelle program for 1995 indeholder betingelser af denne art. I denne henseende er regionens krav til støttemodtagerne om at anvende de maskiner, hvortil der ydes støtte, i mindst fem år ikke tilstrækkeligt til at sikre overholdelsen af de nævnte betingelser, da det ikke er sandsynligt, at alle maskiner, hvortil der ydes støtte, har en levetid på under fem år. Endvidere bidrager kravet om, at leasingkontrakternes gyldighedsperiode ikke må overstige fem år, til at forstærke Kommissionens indvendinger mod den manglende overensstemmelse mellem udstyrets levetid og de forpligtelser, der er fastsat i loven.

Af de nævnte årsager kan den i regionallovens artikel 10 og 11 fastsatte støtte til leasing generelt ikke sidestilles med investeringsstøtte. Den må derfor sidestilles med støtte til leje af udstyr, dvs. driftsstøtte, som ikke fører til en varig forbedring af produktionsstrukturerne; den falder derfor ikke ind under nogen af de i traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undertagelsesbestemmelser.

At denne foranstaltning i henhold til det operationelle program for 1995 kun skulle anvendes til den 31. december 1996 og være begrænset til leasing af udstyr og maskiner, og at der var fastsat en støttesats på 45 % og et investeringsloft for hvert projekt, kan ikke ændre denne vurdering, som er baseret på traktatens artikel 92 og 93.

2. Støtte til ansættelse af personale

Spørgsmålet, om den i artikel 12 i regionallov nr. 6/95 fastsatte støtte til ansættelse af personale er i overens-

stemmelse med EF-bestemmelserne, skal analyseres på basis af Kommissionens meddelelse 95/C 334/04 om retningslinjer på beskæftigelsesstøtte⁽²⁾. I henhold til punkt 21, første led, i de nævnte retningslinjer vil Kommissionen være velvillig over for støtte, der tager sigte på oprettelse af nye arbejdspladser i små og mellemstore virksomheder og i regionalstøtteberettigede regioner. Endvidere er det fastsat i punkt 21, tredje led, i de nævnte retningslinjer, at Kommissionen også vil være opmærksom på bestemmelserne i ansættelsesaftalen, herunder, om aftalen er indgået uden tidsbegrænsning eller for et tilstrækkeligt langt tidsrum til at sikre stabiliteten af den nyoprettede arbejdsplads. I punkt 21, fjerde led, er det fastsat, at støtteniveauet ikke må overstige det, som er nødvendigt for at tilskynde til jobskabelse, og at støtten skal være midlertidig. I henhold til punkt 21, femte led, vil det blive betragtet som et positivt element i Kommissionens vurdering, hvis jobskabelsesprojektet ledsages af uddannelse eller genuddannelse af arbejdstageren.

I det foreliggende tilfælde opfylder støtten betingelserne i første led (Molise er en region, der er berettiget til regionalstøtte) og i femte led (beskæftigelsesstøtten ledsages af støtte til specialisering af arbejdstagerne). Desuden har Kommissionen taget i betragtning, at det drejer sig om nettojobskabelse, da støtteordningen ikke omfatter konsortier/kooperativer, som har afskediget personale i de tolv foregående måneder.

Ikke desto mindre bør det tages i betragtning, at det maksimale støttebeløb på 60 % for ikke ugunstigt stillede jobkategorier, selv under hensyntagen til den gradvise reduktion af støtten, de vanskeligheder, som de små og mellemstore virksomheder står over for, samt de problemer, som den pågældende region lider under, synes af overstige det, som normalt kan betragtes som nødvendigt for at tilskynde til jobskabelse. Men selv om Kommissionen, for så vidt angår produkterne i bilag II, kun anerkender støtten som et incitament, hvis den ikke overstiger 50 % noterer den, at den gennemsnitlige støtte i det foreliggende tilfælde er gradvist aftagende fra år til år, således at gennemsnittet ikke overstiger 35 % i de normale områder og 45 % i Fællesskabets bjergområder. På denne baggrund er Kommissionen nået til den konklusion, at det pågældende støtteniveau ikke strider mod kriterierne i retningslinjerne (hvori der ikke er fastsat noget maksimumsniveau) og derfor vil kunne godkendes, hvis de øvrige betingelser er opfyldt.

Desuden skal Kommissionen være opmærksom på bestemmelserne i ansættelsesaftalen. Minimumsvarigheden, som i det foreliggende tilfælde er på tre år (svarende til den periode, hvori der ydes støtte), synes at kunne betragtes som tilstrækkelig til at sikre, at de nyop-

⁽¹⁾ EFT L 146 af 5.6.1997, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 334 af 12.12.1995, s. 4.

rettede arbejdspladser er stabile. Ydermere har Kommissionen taget at notam, at sætningen »varigheden af den foreslåede ansættelsesaftale kan ikke være mindre end tre år, som figurerer i det operationelle program for 1995, ifølge de supplerende oplysninger, som de italienske myndigheder har fremsendt, ikke har nogen indvirkning på spørgsmålet om en fortsættelse af ansættelsesforholdet, som under alle omstændigheder skal være uden tidsbegrænsning.«

Kommissionen anser derfor foranstaltningen som værende forenelig med fællesmarkedet.

3. Støtte til specialisering af personalet

Den i artikel 12 fastsatte støtte til konsortier/kooperativer med henblik på specialisering af personale betragtes af Kommissionen som »soft aids«, som ikke har nogen direkte forbindelse med markedet. Kommissionen er normalt af den opfattelse, at støtte af denne art bidrager væsentligt til udviklingen af landbrugssektoren uden at forårsage konkurrenceforvridninger. Ifølge Kommissionens praksis betragtes støtte til sådanne aktiviteter som forenelig med fællesmarkedet, forudsat at niveauet ikke overstiger 100 %. Skønt der ikke hersker fuldstændig klarhed med hensyn til den faktisk anvendte støttesats (maksimum 60 % i henhold til artikel 12 i loven og maksimum 75 % i henhold til det operationelle program for 1995), bør den af regionen Molise finansierede støtte til specialisering af personalet, som i intet tilfælde overstiger 75 % af de samlede omkostninger og således ligger på et lavere niveau end den maksimumssats, der sædvanligvis tillades af Kommissionen, betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

4. Støtte til forhøjelse af kapitalen i kooperativer/konsortier

Ved undersøgelsen af spørgsmålet, om støtten til forhøjelse af kapitalen i kooperativerne og deres konsortier er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 92 og 93, har Kommissionen noteret sig, at de italienske myndigheder har forpligtet sig til kun at yde støtte i de tilfælde, hvor kapitalforhøjelsen har til formål at finansiere et investeringsprojekt, men ikke at dække et driftsunderskud. Der er således grund til at antage, at det drejer sig om investeringsstøtte.

Da den pågældende støtteordning gælder for kooperativer i sektoren for produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer, finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 950/97⁽³⁾ (tidligere forordning (EØF) nr. 2328/91) og i forordning (EF) nr. 951/97⁽⁴⁾ (tidligere forordning (EØF) nr. 866/90) anvendelse.

⁽³⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 22.

Med hensyn til landbrugsproduktionen forholder det sig således, at national støtte, som ikke medfinansieres af EF i henhold til forordning (EF) nr. 950/97, udelukkende kan ydes i henhold til artikel 12, stk. 1, eller artikel 12, stk. 4, i den pågældende forordning (i sidstnævnte tilfælde finder traktatens artikel 92, 93 og 94, med undtagelse af artikel 92, stk. 2, ikke anvendelse, jf. artikel 37, stk. 2, i forordning (EF) nr. 950/97, og støtten vurderes således udelukkende på grundlag af bestemmelserne i den pågældende forordning).

— Investeringsstøtte til køb af jord, miljøbeskyttelse, dyrevelfærd og køb af handyr til avl henhører under artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 950/97. Maksimumssatserne for offentlig støtte er på 35 % og 75 % af de samlede støtteberettigede omkostninger i ugunstigt stillede områder i den i artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. 950/97 (tidligere direktiv 75/268/EØF) nævnte forstand, 35 % og 45 % for investeringer i miljøbeskyttelse og 40 % i alle tilfælde, hvor det drejer sig om køb af racerene handyr til avl, opført i stambøgerne.

— Al anden støtte til investeringer i landbrugsbedrifter henhører under artikel 12, stk. 4, og skal holdes inden for de grænser, der er fastsat for de enkelte sektorer, jf. forordningens artikel 6, og støttesatserne skal være mindst en fjerdedel lavere end satserne for den støtte, der ydes i henhold til artikel 7, dvs. 33,75 % (fast ejendom) og 22,5 % (andre investeringer) i ugunstigt stillede områder i den i artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. 950/97 nævnte forstand og 26,25 % (fast ejendom) og 15 % (andre investeringer) i de øvrige regioner.

Med hensyn til investeringerne i den primære landbrugsproduktion konstaterer Kommissionen, at støttesatsen på 50 % (60 % i EF's bjergområder) for visse investeringer og for visse typer regioner overstiger de tilladte lofter.

De foranstaltninger, der falder ind under artikel 12, stk. 4, i den nævnte forordning, skal undersøges separat.

Når Kommissionen skal vurdere, om investeringer i den agroindustrielle sektor er i overensstemmelse med traktatens artikel 92 og 93, anvender den sædvanligvis rammebestemmelserne for statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter⁽⁵⁾. I disse rammebestemmelser er det fastsat, at kun støtte, som holdes inden for de grænser, der er fastsat for de enkelte sektorer, jf. Kommissionens beslutning

⁽⁵⁾ EFT C 29 af 2.2.1996, s. 4.

94/173/EF⁽⁶⁾, og som ikke overstiger 55 % af de samlede støtteberettigede omkostninger (75 % i mål 1-områderne), kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Da Molise har status som mål 1-område, overstiger den maksimale støttesats (60 %) ikke den tilladte maksimale støttesats (75 %). På den anden side har de italienske myndigheder hverken leveret oplysninger, som kan dokumentere, at de i Kommissionens beslutning 74/173/EF fastsatte sektorbegrænsninger er blevet overholdt, eller afgivet et formelt løfte om, at disse begrænsninger ville blive overholdt. Under disse omstændigheder kan foranstaltningen ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

5. Støtte til oprettelse af konsortier

Kommissionens politik med hensyn til støtte til oprettelse af konsortier af kooperativer og sammenslutning af virksomheder er baseret på en analog anvendelse af rammeordningen for national støtte til producentsammenslutninger. Således kan op til 50 % af den nye kapital, som nye medlemmer må indskyde for at blive optaget i en sammenslutning, et kooperativ eller et konsortium, godkendes som en foranstaltning, der fremmer integrationen af de nye medlemmer, og som derved — i lighed med støtten til oprettelse af kooperativer — bidrager til at styrke kooperativerne⁽⁷⁾. I det foreliggende tilfælde udgør maksimumssatsen for støtte til oprettelse af konsortier af kooperativer generelt 50 %, i bjergområder dog 60 %.

Kommissionen konstaterer således, at støtten til den foranstaltning, der er gennemført i EF's bjergområder, overstiger den maksimale sats, som Kommissionen normalt tillader for denne type aktioner.

Det blev meddelt de italienske myndigheder i forbindelse med behandlingen af støttesag NN 109/B/96. De italienske myndigheder oplyste, at de ikke havde modtaget nogen ansøgning om støtte i henhold til denne paragraf i 1995, og at de fremover ville undlade at forhøje støtten til kooperativer i bjergområder med 10 %. At der ikke er indgivet nogen ansøgning om offentlig støtte, ændrer efter Kommissionens opfattelse på ingen måde det faktum, at den teoretisk gældende foranstaltning er uforenelig med fællesmarkedet. Endvidere understreger Kommissionen, at den ikke kan basere sine beslutninger på løfter om eventuelle fremtidige ændringer af den lov, der er vedtaget og offentliggjort. Den må derfor konkludere, at støtten ikke opfylder betingelserne for at kunne betragtes som forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 79 af 23.3.1994, s. 29.

⁽⁷⁾ Kommissionens arbejdsdokument nr. VI/503/88.

6. Støtte til investeringer foretaget af nye kooperativer samt kooperativer af unge og af kvinder

De i artikel 16, stk. 4, litra a), i regionalloven fastsatte foranstaltninger er støtte til erhvervsinvesteringer og finder anvendelse på kooperativer inden for sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer.

Kommissionens politik med hensyn til denne type offentlig støtte er beskrevet ovenfor under punkt 4.

Med hensyn til støtten til investeringer foretaget af kooperativer inden for den primære landbrugsproduktion konstaterer Kommissionen, at den anvendte støttesats på 60 % (som kan forhøjes til 70 % for innovative projekter samt i EF's bjergområder) i de fleste tilfælde overstiger de af Kommissionen tilladte maksimumssatser.

Med hensyn til støtten til investeringer foretaget af kooperativer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter overstiger den maksimale støttesats (60-70 %) ikke den tilladte maksimumssats (75 %), idet Molise har status som mål 1-område. Men de italienske myndigheder har hverken leveret oplysninger, som kan dokumentere, at de i beslutning 94/173/EF fastsatte sektorbegrænsninger er blevet overholdt, eller afgivet formelt løfte om, at de ville blive overholdt. Under disse omstændigheder kan foranstaltningen efter Kommissionens opfattelse ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

Med hensyn til denne foranstaltning anfører de italienske myndigheder, at de ikke har modtaget nogen ansøgning om støtte i henhold til det operationelle program for 1995 fra kooperativer inden for sektoren for den primære landbrugsproduktion eller den agroindustrielle produktion. De italienske myndigheder anfører desuden, at de ikke vil anvende disse støttebestemmelser i fremtiden. Kommissionen understreger i denne forbindelse, at den omstændighed, at der tilfældigvis ikke er nogen landbrugskooperativer eller agroindustrielle kooperativer, der har ønsket at benytte sig af loven, ikke ændrer ved det forhold, at støtteordningen teoretisk set er åben for dem. Kommissionen tager endvidere ad notam, at de italienske myndigheder har til hensigt af fravige bestemmelserne i denne artikel, men den er på ingen måde i stand til at ændre vurderingen af den deri fastsatte støtteordning på grundlag af denne erklæring.

7. Støtte til forvaltning af nye kooperativer samt kooperativer af unge og af kvinder

Ifølge Kommissionens opfattelse må støtten til forvaltning af nye kooperativer, kooperativer af unge og kooperativer af kvinder betragtes som driftsstøtte, som er i strid med Kommissionens faste praksis med hensyn til anvendelsen af traktatens artikel 92, 93 og 94, idet støtten forbedrer modtagerkooperativernes finansielle

situation i forhold til andre virksomheder i Den Europæiske Union, som ikke modtager tilsvarende støtte.

Støtte til igangsætning af landbrugskooperativer kan sidestilles med støtte til producentsammenslutninger og må derfor vurderes efter de principper, der gælder for national støtte til producentsammenslutninger^(*). Ifølge disse kriterier skal national støtte opfylde følgende betingelser:

- Støtten kan under ingen omstændigheder overstige de reelle omkostninger ved oprettelse og drift, herunder også personaleudgifter.
- Der kan generelt ikke finde nogen udbetaling sted efter udløbet af en frist på syv år efter oprettelsen af producentorganisationen.
- Støtten skal være tidsbegrænset (fem år), og ydelsen skal nedsættes gradvist (normalt med 20 % pr. år). I visse tilfælde kan Kommissionen give tilladelse til, at støtten ikke nedsættes gradvist (hvis den fastsatte støttesats ikke overstiger gennemsnittet af de tilladte satser nedsat med 20 % pr. år, dvs. 60 %).

Den pågældende støtte opfylder de to sidste betingelser, men ikke den første. For at foranstaltningen skulle kunne godkendes som støtte til igangsætning af et kooperativ, skulle de støtteberettigede udgifter have været begrænset til de faktiske udgifter til oprettelse af kooperativet og dets drift i de første år. Men den pågældende foranstaltning er baseret på en bredere definition af begrebet støtteberettigede udgifter, herunder bl.a. udgifter til køb af produktionsfaktorer, mellemprodukter og færdigvarer, som ikke kan anerkendes som udgifter til oprettelse og drift. Kommissionen har desuden taget i betragtning, at udgifterne til tjenesteydelser og finansieringsomkostningerne ikke udelukkende er knyttet til de reelle omkostninger ved oprettelse og drift, således som det kræves i henhold til Kommissionens faste praksis. På denne baggrund kan foranstaltningen ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

Kommissionen har derfor besluttet at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure mod den støtte, der er fastsat i artikel 10, 11, 13, 14 og artikel 16, stk. 4, litra a) og b), i den for Molise gældende regionallov nr. 6/95 af 13. februar 1995.

(*) Kommissionens arbejdsdokument nr. VI/503/88.

Som led i den i artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure opfordrer Kommissionen den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger inden en måned.

Kommissionen vil ved offentliggørelse af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* opfordre de øvrige medlemsstaters regeringer og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger inden for samme frist.

Kommissionen henleder den italienske regerings opmærksomhed på det brev, den sendte til alle medlemsstaterne den 3. november 1983 om deres forpligtelser i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, samt på den meddelelse, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 318 af 24. november 1983, side 3, hvori det blev indskærpet, at Kommissionen i de tilfælde, hvor der ydes ulovlig støtte, dvs. inden Kommissionen har truffet endelig beslutning efter proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, kan kræve støtten tilbagebetalt og/eller nægte at lade udgifterne til de nationale foranstaltninger, som direkte berører EF-foranstaltninger, afholde over EUGFL's budget.

Kommissionen tager ad notam, ad vedtægterne for det regionale kreditkonsortium (Conorzio fidi), hvori regionen Molise vil deltage finansielt, endnu ikke er blevet fastlagt. Kommissionen kan derfor ikke udtale sig om, hvorvidt den del af vedtægterne, der vedrører landbruget, er i overensstemmelse med traktatens artikel 92 og 93.

Kommissionen tager ad notam, at de italienske myndigheder har forpligtet sig til at anmelde gennemførelsesbestemmelserne, jf. traktatens artikel 93, stk. 3, således at Kommissionen kan vurdere, om de er i overensstemmelse med traktatens artikel 92 og 93.«

Kommissionen opfordrer de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til inden en måned fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger til de pågældende foranstaltninger. Bemærkningerne bedes sendt til:

Europa-Kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Disse bemærkninger vil blive sendt til den italienske regering.